

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ ἀνασπῶν ἐγχειρίδιον.

Σατανᾶς καὶ κόλασις!

Ἦ φύγε, ἦ . . . . [ὁ Παγκράτιος ἀποσύρεται.]

Νῦν μόνοι ἀπεμείναμεν,

θεσπέσιον σὺ πλάσμα. Σὲ λατρεύω, ναί,
ἐκ παραφόρου θνήσκω ἅπας ἔρωτος.

[Ἀσπάζεται αὐτὴν καὶ αὐθις βραιότερον. Ἡ Θεοδότῃ συνέργεται.]

ΘΕΟΔΟΤΗ

Ἦ Παναγία! Τί συμβαίνει; ἄφες με.

[Ὁ Σεραντάπηχος κρατεῖ αὐτὴν διὰ τῆς βίας, ἐνῶ ἐκείνη παλαίει ὅπως διαφύγη.]

Ἦ ἄφες! τέρας . . . τέρας ἀποτρόπαιον!

[Λυτροῦται καὶ φεύγει.]

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, διώκων αὐτὴν.

Ἦ μεῖνον!!! μεῖνον!! Χερουβὶμ θεσπέσιον!

[πίπτει τὸ διασκήνιον.]

Κλέων Ῥαγκαβῆς

Μ Ω Σ Α Ἰ Κ Ο Ν

Ἢταν τις δὲν ἐχη ὅ,τι ἀγαπᾷ, πρέπει νὰ ἀγαπᾷ ὅ,τι ἔχει.
Εἰς τοῦτο συγκεφαλαιοῦται ὅλη ἡ φιλοσοφία τῆς ζωῆς.

Ἢ ἡδονὴ δυνατόν νὰ προέρχηται συνηθέστατα ἐκ τῆς ἀπάτης.
Ἀλλ' ἡ εὐτυχία ἔγκειται μόνον ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Θλίψεις τινὲς ἐνίοτε εἶνε ὡς αἱ διαθηκαὶ ἡ τελευταία ἐκμη-
δενίζει τὰς προηγουμένας.

Ἢ γυνὴ τίποτε ἄλλο δὲν δίδει εἰς τὴν φιλίαν εἰμὴ ὅ,τι τῆς
περισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.